

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/302/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112227803
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112227803.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, v konaní právne zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporkyni D. V., nar. XX. XX. XXXX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zast. opatrovníčkou Tatianou Šimovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom ul. J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42 305 675, v konaní právne zast. JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, so sídlom AK Nemčianska cesta 180/25, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 248,95 eur s prísl, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 18. 12. 2013, č. k. 9C/365/2012 - 85, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 19,59 eur, p o t v r d z u j e .

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 19,59 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 248,95 eur s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty vyrubenej právnym predchodcom navrhovateľa Slovak Telecom, a. s. Do konania vstúpil dňa 04. 04. 2013 vedľajší účastník na strane odporkyne, pričom namietal, že zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Návrh vo veci samej zamietol s poukazom na to, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno, ani neakceptoval nárok na prípadné priznanie výšky spôsobenej skutočnej škody, ktorá predstavovala rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., keď konštatoval, že odporca mal vo veci plný úspech, trovy konania mu nezvnikli, keďže na jeho strane vystupoval vedľajší účastník, priznal mu náhradu trov konania, avšak použil ust. § 150 ods. 2 O. s. p., keď dospel k záveru, že trovy vedľajšieho účastníka by predstavovali 58,78 eur. Keďže vedľajší účastník vystupuje v konaní paušálne, ide o právne nenáročné zastupovanie, preto považoval za trovy priznané vo výške 19,59 eur za primerané, keď krátil odmenu o dve tretiny podľa citovaného ustanovenia.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ, a to proti výroku o rozsahu priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Namietal, že išlo o neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Poukázal na účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva,

príčom účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony. Podľa jeho názoru trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva.

Poukázal na to, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a jeho hlavnou náplňou činnosti je ochrana spotrebiteľov, pričom výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytovať právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Pokiaľ by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom, rovnako ako spotrebiteľské združenie.

Navrhovateľ poukazuje na účel vstupu vedľajšieho účastníka do konania, pretože tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práva ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Preto vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom, hoci nevedel, o akú právnu vec ide. Preto vzniknuté trovy za právne zastupovanie považuje za účelové a ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporu automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Vedľajší účastník vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať aj z úradnej povinnosti nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia. Vedľajší účastník tak to konania nepriniesol žiadny prínos vo svojom vyjadrení.

Záverom vyjadril stanovisko k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, keď poukázal na to, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/188/2012.

Vedľajší účastník, ani odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vo výroku aj odôvodnení správne, preto sa odvolací súd s ním v celom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Na doplnenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd dodáva, že predmetom odvolania sú trovy prvostupňového konania. Prvostupňový súd podľa zásady úspechu vo veci rozhodol správne s poukazom na § 142 ods. 1 O. s. p. Aplikáciu ust. § 150 ods. 2 O. s. p. nikto nenamietal. Treba uviesť, že pokiaľ v odvolaní poukazuje navrhovateľ na účelnosť a oprávnenosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania, treba pripomenúť, že o námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania bolo právoplatne rozhodnuté uznesením okresného súdu zo dňa 25. 10. 2013, č. k. 9C/365/2012 - 67, ktoré sa stalo právoplatným dňa 16. 11. 2013, voči tomuto rozhodnutiu sa navrhovateľ neodvolal. Preto jeho opätovná argumentácia v danom smere uvedená v odvolaní nie je rozhodujúca pre posúdenie oprávnenosti trov konania vedľajšieho účastníka. Odvolací súd, senát 15Co, ale aj ostatné senáty odvolacieho súdu, ako aj súdy Slovenskej republiky, k daným námietkam navrhovateľa vyjadrili zásadné stanoviská, ktoré podrobne vyslovili vo svojich rozhodnutiach. Z tohto dôvodu aj odvolací súd poukazuje na odôvodnenie svojich rozhodnutí, kde daná otázka vystúpila do popredia a

kde je účastníkom navrhovateľ, a to konania 15Co/219/2014, 15Co/303/2014 a mnohé iné. K námietke ohľadom prínosu vstupu vedľajšieho účastníka do konania odvolací súd poznamenáva, že súd je síce povinný prihliadať z úradnej povinnosti na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, avšak nič to nemení na tom, že pokiaľ v konaní voči spotrebiteľovi sa uplatňuje premlčaná pohľadávka, čo je bežné, námietku premlčania môže vzniesť len odporca alebo vedľajší účastník, pričom je nepochybné, že odporcovia nezorientovaní v danej právnej problematike zostávajú pasívni i napriek tomu, že v konaní môžu byť úspešní. Preto je namieste, aby v ich záujme v konaní vystupovalo združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník. Nie je rozhodujúce, ako vedľajší účastník v konaní argumentuje, rozhodujúce je to, či svojím postojom a vystupovaním prispeje k ochrane práv spotrebiteľa, pričom súd konštatuje, že zo stoviek rozhodnutí je zjavné, že vstup do konania vedľajších účastníkov na strane odporcov je účinný.

Pokiaľ namieta navrhovateľ, že vedľajší účastník by mal byť zo svojej podstaty schopný zastupovať účastníka a nemať sa nechať zastupovať advokátom, odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ je veľká firma, skúsená v danej oblasti práva, no napriek tomu sa necháva taktiež zastupovať veľkou advokátskou firmou, i keď to nie je nutné, pretože navrhovateľ túto činnosť vykonával v masívnom meradle. Je nepochybné aj to, že združenia sú zložené prevažne z laikov, nie právnikov, vzhľadom na masovosť podávaných žalôb voči spotrebiteľom nie je možné, aby združenie, ktoré nie je profesnou organizáciou, plnilo úlohy vo vzťahu k spotrebiteľom bez toho, aby mohlo na tento účel splnomocniť napríklad advokáta. Je nepochybné, že z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie právo na právnu pomoc majú aj právnické osoby, zvlášť v prípade, ak vedľajší účastník je zložený výlučne z laikov v oblasti práva. Daná skutočnosť vyplýva z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie (druhá komora) z 22. 12. 2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09.

Vedľajší účastník má v občianskom súdnom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí. Podľa § 25 ods. 1 O. s. p. si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Takéto právo teda patrí aj vedľajšiemu účastníkovi. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Tak, ako navrhovateľ má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, toto právo má odporca, či vedľajší účastník. Zákonodarca v § 93 ods. 2 O. s. p. zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Z § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovné postavenie, to znamená, že aj vedľajší účastník na základe citovaného ustanovenia sa môže nechať zastupovať advokátom, ktorého si zvolí (§ 24, § 25 ods. 1 O. s. p.).

Odvolací súd k námietke, že možno priznať len účelné trovy, poznamenáva, že prvostupňový súd dostatočne odôvodnil skrátenie trov vedľajšiemu účastníkovi podstatným spôsobom.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 151 O. s. p., keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný vedľajší účastník, trovy odvolacieho konania nenavrhol nahradiť, preto mu ich súd nepriznal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.